

Μπάμπης Τσέλος

Υπότιτλοι σιωπής

Ποίηση

Καθρέφτης και ανίχνευσης του έχος του αθηθινού δημιουργού καλλιτέχνη είναι αυτό, τούτο το έργο του. Τούτο αναβλύζει κάτω από την πένα και το πινέλο του Μπάμπη Τσέλου. Ο Μπάμπης Τσέλος, ένας πολυταξιδής άνθρωπος της τέχνης. Πολυποικίλο το έργο του. Μακροχρόνιο και πολυβραβευμένο το ποιητικό του, το λογοτεχνικό του και το εικαστικό του έργο. Δάσκαλος με κατάθεση ψυχής σε συλλόγους, ομίλους, σχολεία. Ιδρυτικό μέλος του Ομίλου Φθιωτών Λογοτεχνών και Συγγραφέων,

του Συνδέσμου Ευρυτάνων, του Συλλόγου Εικαστικών Τεχνών Κεντρικής Ελλάδας, μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών και του Εικαστικού Επιμελητηρίου Τεχνών Ελλάδας. Κάτοχος μιας πλειάδας βραβείων παγκοσμίου κύρους και τιμής.

Και καθώς είναι χειμαρρώδης και εύγραφος, μας χαρίζει τώρα και την καινούργια του ποιητική συλλογή. Ένα καινούργιο βιβλίο, με τον τίτλο «Υπότιτλοι σιωπής», έκδοση του Κέντρου Ευρωπαϊκών Εκδόσεων Χάρη Πάτην. Έκδοση την οποία επιμελήθηκε η δική μας ποιήτρια Μαρία Σκουρολιάκου. Ποίηση λιρική και ερωτική:

*Ο έρωτας μετουσιώνει
σε μουσική τον ήχο
το σκοτάδι σε φως
τη μυρουδιά σε ροδόχορτο
τη γεύση σε μέλι*

και την αφή μου σε άγγιγμα του κορμιού σου.

Ποιητής που οι στίχοι του ξεχειλίζουν από αγάπη. Αγάπη είναι:

*Η άνοιξη είναι της ψυχής σου,
το καλοκαίρι της ζωής
του μίσους ο χειμώνας
και το φθινόπωρο της μοναξιάς σου.
Ο σπόρος της όπου και αν τον φυτεύσεις
καρποφορεί...*

*Για πάντα αντέχει η αγάπη
σαν μέσα σου την κουβαλάς.*

Γιατί η αγάπη είναι η καρδιά του κόσμου.

Στίχοι όμοιοι και ίδιοι με εκείνη τη ρήση του Αποστόλου Παύλου. Ονειροπόλος σαν ποιητής, μα και πλήρως σκευός και λογικός:

*Απ' τα πλατύφυλλα τα δέντρα θαρός ο ίσκιος
όμως να ξέρεις, είναι φυλλοβόλα.
Θα 'χεις ακούσει για τον Ίκαρο.
Κάθε φτερό έχει την αντοχή του.*

Αυτός ο ακαταπρόνοητος εργάτης της Τέχνης θα μας πει:

*Η δημιουργία ζητούμενο es aei.
Μην τις φοβάσαι τις στιγμές.*

Ακολουθούν την κύμανση του χρόνου τους.

*Όσο τα χρόνια λιγοστεύουν
τρέχεις ξοπίσω
να προλάβεις να τις ζήσεις
και μάχεσαι για το όνειρο.*

Κάπως έτσι μας το πλέει και ο αμερικανός συγγραφέας Χέμινγουэй στο έργο του «Ο γέρος και η θάλασσα». Γνήσιος Έλληνας, λάτρης του τόπου του και της πολύπαθης χώρας του, θα χαράξει τούτες τις αράδες:

*As βγούμε απ' το σκληρό καθούκι της οδύνης μας.
Ν' αφήσουμε όλα τα παλιά σκοτάδια
της ομίχλης που ρήμαξαν το αύριο
και έφεραν τον ξένο να ορίζει τη ζωή μας.*

Και για την αιματόβρεχτο Κύπρο και την Αμμόχωστο:

Ψυχορραγείς.

Λιώνεις μέσα στον χρόνο.

*Αχ να κοπεί το συρματοπλέγμα
η άμμος να γεμίσει γνώριμες πατούσες.
Να γαληνέψει το κύμα από τα δάκρυα.
Κάποτε θα χτυπήσουν οι καμπάνες.
Κάθε κλειστό κατώφλι σου θ' ανοίξει
και κάθε χελιδόνι σου θα ξανάρθει.*

Μια ποιητική συλλογή γραμμένη με στοχασμό, αγάπη, λιρισμό, έντονο ποιητικό παλμό, ξεχασμένες λέξεις και κουβέντες, κατανωπτή, εύληπτη, καθοδουλεμένο ελεύθερο στίχο.

Εύχομαι στον Μπάμπη Τσέλο, τον άξιο δημιουργό μα και σπουδαίο Άνθρωπο και φίλο, να 'ναι καιποτάξιδη η νέα του ποιητική συλλογή και να συνεχίσει να μας δίνει παρόμοια έργα. Κάθε ένα από αυτά, είναι μια φωτεινή, φωτοφόρος χαραμάδα και ανάταση ψυχής.

Νίκος Ταξ. Δαθανέλλος
Δάσκαλος

MERYAM ANA ENI

Ο Οίκος της Μητρός Μαρίας

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας • Email: pgdimakis@gmail.com

Η μεγάλη πόλη της Έφεσου, πού κατείχε εκτός, από την δεσπόζουσα θέση, στην Οικονομία, την διακίνηση των Ιδεών, εκτός των αρχαίων, γιγάντων της διανοήσης, του Ηράκλειου, του ποιητή Ιπώνακτα, του ζωγράφου Παρράσιου, στο υψηλότερο πολιτιστικό επίπεδο, στην πόλη, πού επισκέφτηκε και δίδαξε ο Απόστολος Παύλος, επέλεξε ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, μέχρι βαθύς γήρατος, διατήρησε εξέχουσα και πολυμελή, πνευματική κοινότητα, με πρώτο επίσκοπο, τον μαθητή του Παύλου, Τιμόθεο, κατετάγη δε, μεταξύ των Επτά Εκκλησιών, της Ανατολής, έδρα της εν Έφσω Συνόδου, της Γ' Οικουμενικής, πού συνεκλήθη, από τον αυτοκράτορα, Θεοδόσιο Β' τον Μικρό και καταδικάστηκε, η αίρεση του Νεστορίου και του Πελαγίου, πού αποκαλούσε την Παναγία Χριστότοκο κ.λ.π.

Στον αχανή της χώρο, ανηγέρθη ο πρώτος, τρίκλιτος περικαλλής Ναός περί τα μέσα, του 4ου αι. με Βαπτιστήριο, πού αφιερώθηκε, στην Θεοτόκο. Τα ερείπια του κτιρίου αυτού, με τους πεσσούς, τους εγγάρακτους σταυρούς, είναι υποβλητικά.

Ο νομπελίστας Σμυρνιός Γ. Σεφέρης, εντυπωσιασμένος, έγραψε αυτούς τους στίχους, στο... " Μυθιστόρημα Κ Α'.....Οι παλαιοί νεκροί ξέφυγαν από τον κύκλο και αναστήθηκαν και χαμογέλανε μέσα σε μία παράξενη ησυχία.....". Κατά παλαιά μας επιθυμία, με την σύζυγό μου, έχοντας ήδη επισκεφθή τον Τάφο της Παναγίας, στην κοιλάδα των Κέδρων, στην Γεσημανή, είχαμε αποφασίσει, να επισκεφθούμε και τον χώρο, όπου αποδίδεται επίσης ως Meryam ana eni, στην Μυσία, από την Καθολική Εκκλησία, μετά από όραμα της μοναχής Αηνα Emmerick 1774-1834, πού απεδέχθη ο Πάπας Λέων XIII και ο Πάπας Βενέδικτος XVI.

Επ' αυτού πολλά είναι τα γραφόμενα και θρυλούμενα και εμείς, ανάξιοι να τα αποδεχτούμε ή να τα απορρίψουμε, παραμένουμε στην άποψη της Ορθοδοξίας, τιμώντας τις παραδόσεις μας και κρατούμε δύο σημαντικά, συνδεδεμένα στοιχεία, πρώτον την συνάφεια της Ελάτειας της Μυσίας, με την Ελάτεια της αρχαίας Φωκίδας, αλλά και την συνοίκηση, πολλών ασυνόδευτων προσφύγων κορασιδων, μετά τον Μικρασιατικό πόλεμο, από το Αδραμύτιο, Προύσα, Κιρκιντζε Βαλικεσίρ κ.λ.π., με στοιχεία, τα οποία δεν είχαν καταγραφεί, αλλά τελικά αποκαταστάθηκαν και δημιούργησαν οικογένειες, στην Ελάτεια.

Ευκαιρίας δοθείσης, ευρισκόμενοι στα ερείπια της Έφεσου και συνεχίζοντας προς το Αγα-Soluk, σημερινό Selcuk, όπου τα μεγαλοπρεπή κατάλοιπα της Βασιλικής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και μέσα από σκιερά πευκοδάση, ο δρόμος, φωτο 2 οδηγεί σε ένα πετρόχτιστο κτίσμα, πού οι κάτοικοι, των γύρωθεν κωμοπόλεων, πόλεων και οικισμών, Μουσουλμάνοι, Αλεβίτες, Χριστιανοί, Καθολικοί, Προτεστάντες και Ορθόδοξοι, θεωρούν ιερό και

Το Αγίασμα της πηγής... Το Αθάνατο νερό διαπερνά τα δόγματα. Νίψον ανομήματα μη μόνον όψιν.... Καθαρός σώματος και πνεύματος, ευλογία στην πηγή της ζωής.

Πευκοδάσος- Camlik. Η φέρουσα γραφική αλέα των πεύκων.

οίκου της Μητέρας, της Θεοτόκου Μαρίας, προσεύχονται και αναρτούν στο τοιχίο, αναθήματα διάφορα, των οποίων ενδιαφέρουσα, θα ήταν η λαογραφική, κατάταξη και αξιολόγηση. φωτο 3.

Η γενεσιουργός αιτία, της λατρείας αυτής ήταν ένας θρύλος, πού ανέφερε, για πρώτη φορά, ο Επιφάνιος Σαλαμίνας, τον 4ο μ.Χ. αι. ότι η Παναγία, ενδεχομένως, είχε περάσει, τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής της, στην Έφεσο, κατά τις γνωστές, οδηγίες του Ιησού, προς τον αγαπημένο του μαθητή Ευαγγελιστή Ιωάννη.

Αυτή η βαριά κληρονομιά της Χριστιανικής Έφεσου, ο περικαλλής Ναός της Θεοτόκου και του Ιωάννη στο Αγα Soluk, τα ενύπνια οράματα της μοναχής Αηνα Emmerich, έγιναν αποδεκτά από τον φιλόθρησκο πληθυσμό, Χριστιανών και κρυπτοΧριστιανών... και λοιπών.

Μεγάλη και αναλυτική σχετική βιβλιογραφία είναι στην διάθεση των ενδιαφερομένων.

* Ο Κορεσός ήταν στην Ελληνική Μυθολογία, ιερέας του Διονύσου και ερωτεύτηκε μία παρθένα από την Καλυδώνα, την Καλλιρρόη. Η σεμνή Καλλιρρόη αυτοκτόνησε, σε μία λίμνη στην Ορεινή Ναυπακτία, στην κοινότητα Στρανώμης, σε μία λίμνη, πού έκτοτε απεκτησε ιαματικές ιδιότητες και την ενδεικτική ονομασία Λουτρά της Στάχτης, συνδεδεμένα και με τις ανασφορές, για την επίδραση, των υπογείων

διαδρομών και παγανιστικών, διαχρονικών ιδεολογιών. Η σύνδεση αυτή δεν είναι η μόνη, που ενώνει τα Ασέληνα όρη, με το όρος Κορεσός της Μυσίας και το μυθικό, αυτό αφήγημα, πού συνδυάζει, τα ανθρωπιά αισθήματα και την μοιραία έκβασή τους, δεν είναι το μόνο, θελκτικό στοιχείο, αλλά και η γοητευτική συνέργεια, των Θεών της Ιωνίας, στις βαθύσκιες χαραδρώσεις και τα δάση, ως φευγαλέες σκιές. Το αινιγματικό τρίγωνο, του οποίου η υποτεινούσα, ξεκινώντας από το ιερό κορυφής, του ναού της Αθηνάς Κρανσίας, παρά την Ελάτεια, διατρέχει τα όρη του Καλλιδρόμου, με τις υπόγειες διεργασίες, μέχρι τον τάφο του Μόψου, στα Ασέληνα όρη, συνεχίζει μέχρι τον Δελφικό Ομφαλό και κλείνει.

Αρχαία συνήθεια, της καθ ημάς Ανατολής, οι αναθέσεις προσευχών, προσωπικών αντικειμένων, κοσμημάτων, όπως αναπηρικές ράβδοι, επικλήσεις και ζητούμενα στηρίγματα, στην Μεγάλη Μητέρα, πού στηρίζει τους ελπίζοντες, σε τόπους και χώρους, πού ξεπερνούν δόγματα και εθνοτικούς διαχωρισμούς. Πλήθος πολύχρωμο, αποκόμματα και αφιερώσεις, ανεμίζουν, θροίζουν, συμπλέκονται με τους δοξαστικούς ήχους, των Αηδονιών, από το βαθύσκοιο, χλωρό Όρος Κορεσός*, με την τοπική ποιητική ονομασία, Bul-bul-dagi. (Όρος των Αηδονιών).